

ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการ ของโอมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

Tourists' Expectations and their Satisfaction with Homestay Services In Lower – Northeastern Thailand

ศุภจิต สนิทวงศ์ ณ อุยธยา และขวัญกมล ดอนข่าว*

Supajit Sanitwong Na Ayutthaya and Kwunkamol Donkwa*

สาขาวิชานักท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
นครราชสีมา 30000

Abstract

The objectives of a study of Tourists' Expectations and Satisfaction with Homestay Services in Lower – Northeastern Thailand were (1) to study the factors that affected Thai tourists' decisions in choosing homestay services, and (2) to compare the Thai tourists' expectations and their satisfaction with homestay services. Questionnaires were distributed to 260 Thai tourist samplings who decided to avail themselves of the services of a standard homestay in Lower Northeastern Thailand for the first time. The data were analyzed according to frequency, percentage, mean, standard deviation, and comparison of expectations and satisfaction of the homestay services.

From the study, it was found that the factors that affected Thai tourists' decisions were 1) the consumer factor, most tourists focused on the beauty and variety of the landscape and the surroundings; 2) the costs factor, the tourists focused on the room costs; 3) the convenience factor, the tourists focused on transport; and 4) the communications factor, the tourists focused on the communication of information about the homestay and traveling in the area by phone.

The study of the Thai tourists' expectations and their satisfaction with homestay services found that factors related to products, prices, places, process, and physical evidence were all at a high level, whereas the people factor was at the highest level in terms of satisfaction, and at a higher level in terms of expectations before traveling.

* ผู้รับผิดชอบในการติดต่อ โทร. +66 4422 4249; Fax: +66 4422 4205

E-mail address: kwnkamol@sut.ac.th

However, as for marketing promotion, the expectations and the satisfaction of the Thai tourists were at a medium level. Therefore, homestay services in Lower – Northeastern Thailand should focus more on the promotion of marketing because it is the major weakness of homestay services in the region and because there is a widening gap between expectations and satisfaction with homestay services. Thus the owners of homestay services should give priority to improving websites which recommend the accommodation available, the services and room reservations via the Internet.

Keywords: *Expectation (ความคาดหวัง); Satisfaction (ความพึงพอใจ); Services (การบริการ); Homestay (ไอยมสเตย์); Tourists (นักท่องเที่ยว)*

บทคัดย่อ

การศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของไอยมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกใช้บริการ ไอยมสเตย์ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ(2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของไอยมสเตย์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาใช้บริการ ไอยมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานไทยในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นครั้งแรก จำนวน 260 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของไอยมสเตย์

การศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ไอยมสเตย์ในมุมมองของนักท่องเที่ยวสูงสุดในปัจจัยด้านสู้บปริโภค คือ ความสวยงามและความหลากหลายของที่พักทันสมัย แวดล้อม ปัจจัยด้านต้นทุน คือ ความเหมาะสมของราคาที่หัก ปัจจัยด้านความสะอาดสวยงาม คือ ความสามารถเดินทางไป-มาสะดวก และปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร คือ การติดต่อขอข้อมูล เกี่ยวกับไอยมสเตย์และการท่องเที่ยวทางโทรศัพท์

การศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการ ไอยมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยพบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์บริการ ด้านราคาน้ำดื่มน้ำแข็งและด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านด้านบุคลากรนั้นนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด แต่มีความคาดหวังไว้ก่อนไปท่องเที่ยวเพียงระดับมาก อย่างไร ก็ตามด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจในระดับปานกลาง การบริการของไอยมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จึงควรเน้นให้ความสำคัญกับด้านการส่งเสริมการตลาดมากที่สุด เพราะเป็นบุคลากรของบริการ ไอยมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จึงควรปรับปรุงในประเด็นการมีเงินใช้คืนแนะนำที่พักและบริการ รวมถึงการติดต่อของห้องพักผ่านอินเทอร์เน็ต ได้ เป็นลำดับสำคัญ

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก (จีพรพล สุ่นศรีงามและคณะ, ออนไลน์, 2549) โดยประเทศไทยได้เริ่มให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวนานกว่า 40 ปี โดยมีวิสัยทัศน์ว่า การท่องเที่ยวจะเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย จึงมีการวางแผนนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยขึ้นมา และนับตั้งแต่กิจกรรมเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 ทำให้ธุรกิจต้องเร่งหาหนทางที่นินฟูฐานะของประเทศไทย และเห็นว่าการท่องเที่ยวจะเป็นพันพื่องสำคัญที่จะสร้างรายได้สำหรับต่างประเทศเข้ามาได้ดี (ตารางที่ 1) ทั้งยังเป็นตัวชี้วัดสร้างงานและกระจายรายได้ไปยังท้องถิ่นตัวชี้วัดฐานะพัฒนาผลักดันนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีการวางแผนกลยุทธ์เพื่อกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง (สันติชัย เอื้องประสีทธิ์, 2549)

ตารางที่ 1 จำนวนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยปี พ.ศ. 2541–2549

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)
2541	8.2
2542	9.2
2543	10.2
2544	10
2545	10.8
2546	10
2547	11.6
2548	11.5
2549	13.8

ในปี พ.ศ.2549 ซึ่งคงจะเป็นปีที่มีความสำคัญต่อประเทศไทย โดยใช้คำว่า Thailand Unforgettable นอกจากนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ใช้การเฝ้าระวังการท่องเที่ยวว่า Thailand Grand Invitation เป็นงานที่มีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจและสังคม จึงได้จัดงานนี้ขึ้นเพื่อฉลองครบรอบ 60 ปี (สันติชัย เอื้องประสีทธิ์, 2549)

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ทำให้ทิศทางการท่องเที่ยวเริ่มเปลี่ยนแปลงไปในเส้นทางของการศึกษาและเดินทางท่องเที่ยวที่มีความชัดเจน ไม่ใช่แค่การเดินทางเพื่อความสนุกสนาน แต่เป็นการท่องเที่ยวที่มีความหมาย ให้ได้รับความนิยม คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบโอมสเตย์ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ออนไลน์, 2548)

การท่องเที่ยวในรูปแบบโอมสเตย์เริ่มเกิดขึ้น ครั้งแรกในทวีปยุโรป โดยประเทศแรกที่เริ่มจัดการท่องเที่ยวรูปแบบนี้คือ ประเทศอสเตรีย หลังจากนั้นประเทศอื่นๆ ในทวีปยุโรป ก็เริ่มดำเนินการบ้าง เช่น อังกฤษ เยอรมนี และไอร์แลนด์ ซึ่งในแต่ละประเทศมีการเรียกชื่อแตกต่างกัน ไม่ตามประเภทและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ได้แก่ Bed & Breakfast Farmhouse และ Guesthouse แต่ไม่ว่าจะเรียกที่พักประเภทนี้ว่าอย่างไร ก็ลักษณะที่สำคัญของที่พักดังกล่าวมาแล้วทั้งหมดคือต้องอยู่ในชนบทที่ห่างไกลจากตัวเมืองและแหล่งชุมชนที่มีประชากรหนาแน่น อย่างไรก็ตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสามารถอภิสิทธิ์ เรียนรู้วิถีชีวิตริมของครอบครัวเจ้าของบ้านและชุมชน นักท่องเที่ยวสามารถหาได้จากการท่องเที่ยวในรูปแบบของโอมสเตย์ท่านนั้น (Macnulty M., 2001)

สำหรับประเทศไทยนั้น การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ได้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2503 โดยกลุ่มนิสิต นักศึกษา และกลุ่มอุดหนุนค่ายอาสาพัฒนาชนบทที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิต ตลอดจนรับทราบปัญหาในชนบท เพื่อนำมาพัฒนาสังคมตามอุดมคติ และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่นิยมท่องเที่ยวปี๋า สำหรับในแคน呱ดิเนื้องของประเทศไทยมีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการพักตามบ้านชาวเขา โดยสุดพัknนจะเข้าอยู่กับเส้นทางการเดินป่า ซึ่งพื้นที่ท่องเที่ยวนี้คือพื้นที่ที่มีการพัฒนาเอกสารไทยเข้าไปดำเนินการเรื่องโอมสเตย์ ได้แก่ เกาะช้าง จังหวัดพังงา (กลุ่มประมงชายฝั่ง/awan lak awan loun) หลังจากนั้นได้มีพื้นที่อื่นเพิ่มขึ้นอีก เช่น หมู่บ้านคีรีวง จังหวัดนราธิวาส บ้านแม่ท่า จังหวัดเชียงใหม่ (กลุ่มเกษตรทางเลือก) บ้านผู้ใหญ่วิญญาณ (เกณฑ์บั้งขึ้น)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2539 กลุ่มนักธุรกิจผู้ประกอบการค้านการท่องเที่ยวได้มีการนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวสมมารฐานระหว่างการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Ecotourism) และโอมสเตย์ (Home Stay) (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, ออนไลน์, 2549) เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสเข้าไปใช้ชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกับคนในท้องถิ่น อยู่บ้านเดียวกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน การท่องเที่ยวในรูปแบบนี้นักท่องเที่ยวจะได้ปฏิบัติดน悔ื่อนกับชีวิตประจำวันของชาวบ้าน เช่น เช้าขึ้นทำอาหาร เตรียมไส้ส่าหร สายออกไปทำไร่ทำนา ปลูกผัก ผู้หญิงอาจอยู่บ้านทำงานฝีมือ ทอดผ้า จักสาน ได้รับประทานอาหาร ห้องอื่น ซึ่งอาจเก็บผัก ตกปลา กันเอง ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของผู้คนที่ต่างไปจากที่เป็นอยู่ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ออนไลน์, 2548)

จากการที่รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายปรับเปลี่ยน โครงสร้างของหน่วยราชการครั้งยิ่งใหญ่ เมื่อปี พ.ศ. 2546 ซึ่งในส่วนของการท่องเที่ยวได้มีการจัดตั้งเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีสำนักพัฒนาการท่องเที่ยวหน้าที่รับผิดชอบในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การบริหารจัดการท่องเที่ยวในด้านพื้นที่ภูมิภาค และจังหวัด โดยพัฒนาบทบาทการบริหารจัดการให้กับองค์กรท้องถิ่นเพื่อให้มีอำนาจการตัดสินใจและการคุ้มครองพัฒนาการท่องเที่ยวของท้องถิ่นมากขึ้น โดยส่วนกลางจะเป็นเพียงผู้กำหนดยุทธศาสตร์ ปัจจุบันมีการนำแนวคิดการจัดการเป็นกลุ่มพื้นที่ (Clusters) เข้ามาประยุกต์ใช้กับการบริหาร โดยมีการรวมกลุ่มจังหวัดที่อยู่ติดกันในทางภูมิศาสตร์ มีทรัพยากรและสภาพแวดล้อมคล้ายกันและสังคมที่คล้ายคลึงกันเพื่อร่วมเป็นกลุ่มจังหวัดคุณภาพ การโดยแบ่งออกเป็น 9 กลุ่มจังหวัด คือ กลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มภาคกลางตอนบน กลุ่มภาคกลางตอนล่าง กลุ่มภาคตะวันออก กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กลุ่มภาคใต้ กลุ่มภาคใต้ชั้นดิน ซึ่งทำให้ส่วนบริหารท้องถิ่นได้มีวิสัยทัศน์ให้ความสำคัญและจัดสรรงบประมาณในการคุ้มครองพัฒนาการท่องเที่ยว นั้นเป็นการช่วยส่งเสริมศักยภาพของการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี (สันติชัย เอื้องประสีพิธี, 2549)

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของประเทศไทย ประกอบไปด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร และอุบลราชธานี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีอาชีวศรีอ่อนจัดและหน้าร้อน พื้นดินไม่เก็บน้ำจึงมีสภาพแห้งแล้ง พื้นที่อันกว้างขวางจึงเป็นป่าดงและทุ่งหญ้า อุ่นไถ่ตามในระยะต่อมาเมื่อได้มีโครงการลงประชานิเวศมากขึ้น ทำให้ภาคนี้กลับกลายเป็นอุปทั้งชั่วคราวและคงที่สองรองจากภาคกลาง ความอุดมสมบูรณ์ด้วยธรรมชาติที่สวยงามนับถือเด่นชัด แม่น้ำสายหลักไหล่และเป็นแหล่งรวมอารยธรรมโบราณนับพันปีที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนวัฒนธรรมพื้นบ้าน วิถีชีวิตริมแม่น้ำ และความเรียบง่าย และความเป็นน้ำใจของชาวอีสาน ยังคงเป็นเสน่ห์ที่มั่นคงให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนอีสานอย่างต่อเนื่อง และด้วยความมีอุปนิสัยขยันขันแข็ง สุภาพร่าเริงภายใต้สมบูรณ์ จิตใจฟักใฝ่ใส่อ่อนโอบ เวลาที่ว่างจากการทำงานจึงคิดสร้างสรรค์งานศิลป์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ ผ้าไหมลายสวย ผ้าฝ้ายห่มอีกหนึ่งชนิดที่นับวันจะหายาก ชื่อของเครื่องใช้ เครื่องจักสาน และเครื่องปั้นดินเผา สร้างรายได้แก่ครอบครัวอีกทางหนึ่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ออโน้ไลน์, 2548)

ปัจจุบันการจัดการ โอมสเตย์ยังไม่มีการจัดการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ ทำให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะต้องเข้าไปเป็นผู้เลี้ยง เพื่อประสานงานกับชุมชน โดยจัดทำนำเสนอข้อมูลของบ้านที่พร้อมให้บริการที่พักแบบโอมสเตย์ รวมทั้งจัดให้มีเครือข่ายการบริการนักท่องเที่ยว ส่วนเจ้าของบ้านที่ให้บริการจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจวิธีการให้

บริการที่พักอย่างมีคุณภาพ สะอาด สวยงาม ตลอดจนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของนักท่องเที่ยว (สันติชัย เอื้อเจงประเสริฐ, 2549) และในการทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า ส่วนใหญ่การดำเนินการวิจัยนั้นเน้นเฉพาะส่วนความพึงพอใจต่อการบริการหรือการจัดการ สภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีจำนวนผลงานการวิจัยการท่องเที่ยวแบบโอมสเตด์ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่นานนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคาดหวังและความ พึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อโอมสเตด์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เพื่อให้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและเจ้าของบ้านพักโอมสเตด์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ได้รับรู้ถึงความคาดหวังของผู้ใช้บริการ รวมทั้งความพึงพอใจจากการให้บริการ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาระบบการจัดการให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของ โอมสเตด์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังต่อไปนี้

- เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ โอมสเตด์ในบุ珉มองของ นักท่องเที่ยวชาวไทย
- เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อ การบริการของโอมสเตด์

สมมุติฐานการศึกษา

สมมติฐาน : นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของ โอมสเตด์ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์บริการ ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ไม่แตกต่างกัน

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey research) แบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) มีการเลือกพื้นที่เป้าหมายแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาใช้ บริการ โอมสเตด์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่ได้รับการรับรองให้เป็น โอมสเตด์ มาตรฐานไทย โดยสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประชากรในการวิจัยคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาใช้บริการโอมสเตด์ที่ได้รับการรับรองให้เป็นโอมสเตดมาตรฐานไทย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี โดยศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโอมสเตด์เป็นครั้งแรก มีขั้นตอนกุ่มตัวอย่าง โดยที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ได้จึงได้ใช้วิธีกำหนดคอกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการศึกษาจากสูตรคำนวน (เพ็ญแพ แสงแก้ว, 2540) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจากการคำนวนมีค่าขั้นต่ำเท่ากับ 246 ตัวอย่าง แต่ในการทำการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเก็บแบบสอบถามทั้งสิ้น 260 ตัวอย่าง โดยมีวิธีการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling)

- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ
- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด
 - ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโอมสเตด์ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด
 - ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการบริการของโอมสเตด์ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
 - ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ อีก มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด

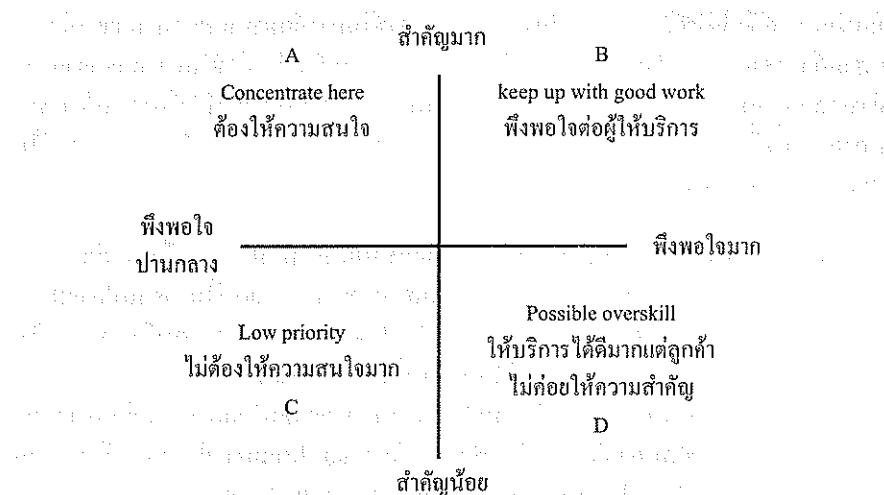
การวิจัยจะใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากข้อมูลที่รวบรวม ได้ด้วยเครื่องมือแบบสอบถามส่วนที่ 1-5 และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของโอมสเตด์ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้บริโภค ด้านต้นทุน ด้านความสะอาดสวยงาม และด้านการติดต่อสื่อสาร โดยใช้มาตรวัดในการจัดลำดับ และนำมาถ่วงน้ำหนักหากค่าเพื่อจัดลำดับความสำคัญรวม (ขวัญกุมล กลั่นศรีสุข, 2543)

2. ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของโอมสเตด์ โดยใช้ปัจจับส่วนประสมทางการตลาดสำคัญ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ด้านการผลิตภัณฑ์ (2) ด้านราคา (3) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (4) ด้านการส่งเสริมการตลาด (5) ด้านบุคลากร (6) ด้านกระบวนการให้บริการ และ (7) ด้านสิ่งแวดล้อมทางภาษาพ แและเทคนิค IPA (Importance-Performance Analysis) มาเป็นเครื่องมือในการ

วีเคนาราห์ (Martilla and James, 1977)

ลักษณะที่นำเสนอของ IPA คือ ผลที่ได้สามารถแสดงออกมาในรูปภาพที่ง่ายต่อการแปรผัน ในรูปของกราฟสองมิติ จากคุณลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมาจากมาตรฐานส่วนประมานค่า (Rating Scale) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจในแต่ละ Quadrant

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาใช้บริการ โอมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ เพศชาย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.3 และมีอายุระหว่าง 20 - 25 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.2 ส่วนอายุต่ำกว่า 20 ปี นั้นมีอยู่น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 8.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด ระหว่าง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.1 และมีเพียงร้อยละ 5.0 ที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,001-25,000 บาท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.1 โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ เกษตรกร และแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 9.2 สำหรับการศึกษานั้นส่วนใหญ่จบศึกษาระดับปริญญาตรี คิด

เป็นร้อยละ 68.5 ส่วนร้อยละ 2.7 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของนักท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักแบบโอมสเตอร์สูงสุด ได้แก่ 1) ด้านผู้บริโภค นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับเรื่องความสวยงามและความหลากหลายของทิวทัศน์สภาพแวดล้อม 2) ด้านเดินทาง นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องราคาที่พักที่เหมาะสม 3) ด้านความสะดวกสบาย นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องการเดินทางไปมาสะดวก และ 4) ด้านการติดต่อสื่อสาร นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องการติดต่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโอมสเตอร์และการท่องเที่ยวทางโทรศัพท์

การเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของโอมสเตอร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ผลการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริการที่พักแบบโอมสเตอร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยวิเคราะห์ภาพรวมของแต่ละปัจจัยทางด้านการตลาด มีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคาดหวังและความพึงพอใจ ต่อปัจจัยทางด้านการตลาด

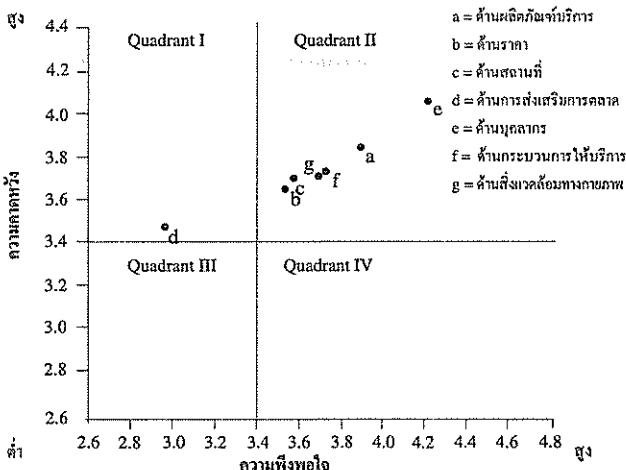
ปัจจัยทางด้านการตลาด	ความคาดหวัง			ความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
ท่านผู้ดูแลห้องพัก	3.75	0.64	มาก	3.89	0.51	มาก
ค่าอาหาร	3.57	0.74	มาก	3.55	0.71	มาก
ด้านสถานที่	3.61	0.78	มาก	3.61	0.70	มาก
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.39	0.84	ปานกลาง	2.98	0.99	ปานกลาง
ด้านบุคลากร	3.93	0.78	มาก	4.26	0.62	มากที่สุด
ด้านกระบวนการให้บริการ	3.67	0.80	มาก	3.75	0.67	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อมทางภาษาพหุ	3.68	0.74	มาก	3.74	0.60	มาก
เฉลี่ยรวม	3.63	0.65		3.62	0.52	

ที่มา : จากการสำรวจปี 2550 และจากการคำนวณ

จากการที่ 2 ผลของการศึกษาพบว่ากู้่สุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อปัจจัยทางด้านการตลาดในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายค่าน้อยในระดับมากทุกปัจจัย ยกเว้นด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.39$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ($\bar{x}=3.93$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์บริการ ($\bar{x}=3.75$) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{x}=3.68$) ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ($\bar{x}=3.67$) ปัจจัยด้านสถานที่ ($\bar{x}=3.61$) และปัจจัยด้านราคา ($\bar{x}=3.57$) ตามลำดับ

ด้านความพึงพอใจต่อการบริการ โอมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของกู้่สุ่มตัวอย่าง พบว่า ปัจจัยทางด้านการตลาดในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายค่าน้อย ปัจจัยที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านบุคลากร ($\bar{x}=4.26$) ปัจจัยทางด้านการตลาดที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์บริการ ($\bar{x}=3.89$) ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ($\bar{x}=3.75$) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{x}=3.74$) ปัจจัยด้านสถานที่ ($\bar{x}=3.61$) และปัจจัยด้านราคา ($\bar{x}=3.55$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยทางด้านการตลาดที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้าน การส่งเสริมการตลาด ($\bar{x}=2.98$)

การวิเคราะห์ระดับความคาดหวังและระดับความพึงพอใจต่อการบริการ โอมสเตย์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างในแต่ละปัจจัยทางด้านการตลาด ด้วยเทคนิค IPA แสดงรายละเอียด ตามภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการ โอมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างในแต่ละปัจจัยทางด้านการตลาดด้วยเทคนิค IPA

จากภาพที่ 2 พบว่า ปัจจัยทางด้านการตลาดที่มีคะแนนความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการ โอมสแต็ปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างอยู่ในระดับสูงซึ่งอยู่ใน Quadrant II ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์บริการ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยด้านราคา ส่วนปัจจัยที่มีคะแนนความคาดหวังอยู่ในระดับสูงแต่คะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับต่ำซึ่งอยู่ใน Quadrant III คือ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ทั้งนี้ปัจจัยในการศึกษาทุกด้านไม่ปรากฏอยู่ใน Quadrant I และ Quadrant IV

ปัจจัยที่มีคะแนนความคาดหวังและความพึงพอใจสูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้คะแนนความคาดหวังต่อปัจจัยทางด้านการตลาดในทุก ๆ ด้านระดับสูงยกเว้นปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยทางด้านการตลาดที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนความพึงพอใจสูงกว่าคะแนนความคาดหวัง คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์บริการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ แต่ปัจจัยทางด้านการตลาดที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนความพึงพอใจยังไม่ถึงค่าเฉลี่ยที่คาดหวังไว้ คือ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคลากรนั้น นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของ โอมสแต็ปแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของ โอมสแต็ปไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมุติฐานดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสถิติเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจต่อปัจจัย ส่วนประสมทางการตลาดชั้นรากในบริการ

ปัจจัยทางการตลาดบริการ	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ		t	P-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ผลิตภัณฑ์	3.75	0.64	3.89	0.51	-2.77	0.006
ราคา	3.57	0.74	3.55	0.71	0.28	0.782
สถานที่	3.61	0.78	3.61	0.70	0.02	0.981
ส่งเสริมการตลาด	3.39	0.84	2.98	0.99	5.12	0.000
บุคลากร	3.93	0.78	4.26	0.62	-5.34	0.000

ปัจจัยทางการ ตลาดบริการ	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ		t	P-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
กระบวนการ						
ให้บริการ	3.67	0.80	3.75	0.67	-1.23	0.220
ดึงเวลาลื้อ						
ทางกายภาพ	3.68	0.74	3.74	0.60	-1.01	0.313
เฉลี่ยรวม	3.63	0.65	3.62	0.52	0.21	0.832

หมายเหตุ: ณ.ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรมสเตย์ในมุมมองของนักท่องเที่ยว พบว่าด้านผู้บริโภค นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจมากที่สุด ในประเด็น ความสวยงามและความหลากหลายของทิวทัศน์สภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศ ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มพิพช ชูประทีป (2547) ที่พบว่า�ักท่องเที่ยวเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางห้องเที่ยวเชิงเกษตร ในระดับมากจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ด้านสภาพภูมิอากาศ ด้านวัฒนธรรม ด้านนโยบายของรัฐและกฎหมายบังคับ ด้านราคากลาง ด้านความสะอาดในการเดินทาง และสอดคล้องกับมัลลิกา เกื้อปัญญา (2542) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า�ักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สำหรับปัจจัยด้านดันทุน ด้านความสะดวกสบาย และด้านการติดต่อสื่อสารนั้น ยังไม่มีผู้ศึกษาพนักงานก่อนว่ามีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พัฒนาโรมสเตย์

สำหรับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของโรมสเตย์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อปัจจัยทางด้านการตลาดในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ เสารานิย์ กันทะแสน (2545) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคาดหวังมากทุกด้านต่อการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และ กลุ่มตัวอย่าง มีความคาดหวังต่อปัจจัยทางด้านการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาดสูงกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ

ส่วนการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริการ โรมสเตย์นี้ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อปัจจัยทางด้านการตลาดด้านผลิตภัณฑ์บริการอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญา ชี้มีสื่อ (2547) ซึ่งพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในด้านกิจกรรมนันทนาการ ผลการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดสำหรับ ธุรกิจบริการ ได้แก่ ด้าน

ผลิตภัณฑ์บริการ ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1) ด้านผลิตภัณฑ์บริการ นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของ โอมสเตอร์เด็กต่างกัน โดยมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าระดับความคาดหวัง ทุกประเด็น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจ้าของ โอมสเตอร์ดำเนินการด้านผลิตภัณฑ์บริการ ได้แก่ โครงสร้างบ้านพักมั่นคง ที่นอนสะอาด อาหาศถ่ายเทศาด瓦 สวยงาม ไร้กลิ่นอับ และกันฝน มีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอน ห้องอาบน้ำและห้องสุขาสะอาด กำจัดแมลงที่เป็นอันตรายแบบ ห้องถัง พักร่วมกับเจ้าของบ้าน และได้ศึกษาเรียนรู้เอกสารถักผึ้งเพื่อพำนั่น ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจสูงกว่าที่คาดหวัง ไม่นาน สดคอลล์อิงกับ Kotler and Amstrong (2002) ที่ได้อธิบายถึง ความพึงพอใจ ว่าความพึงพอใจนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อสู่ก้าวได้รับสินค้าหรือบริการแล้วและมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของลูกค้าที่อนที่จะได้รับสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ถ้าสินค้าหรือบริการที่ลูกค้าได้รับตรงตามความคาดหวังลูกค้าจะเกิดความพึงพอใจและสินค้าหรือบริการที่ลูกค้าได้รับมากกว่าความคาดหวังก็จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น

2) ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการกำหนดราคา บริการของ โอมสเตอร์ ไม่แตกต่างกัน ในประเด็นที่พักมีหลากหลายราคาราคาที่พักเหมาะสม ราคาอาหารเหมาะสม ราคาสินค้าเกย์ตระ/ของที่ระลึกเหมาะสม มีราคางามจ่ายโปรแกรมของ โอมสเตอร์ ล้วนลดลิทธิพิเศษ และรู้สึกคุ้มค่าต่อผลการเดินทาง พบว่าระดับความพึงพอใจ ใกล้เคียงกับระดับความคาดหวัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าของ โอมสเตอร์ได้ดำเนินการ ด้านราคาก่อนสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในระดับเดียวกันกับที่นักท่องเที่ยวคาดหวัง ไว้ สดคอลล์อิงกับ Kotler and Amstrong (2002) ที่ได้อธิบายถึงความพึงพอใจว่าความพึงพอใจนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อสู่ก้าวได้รับสินค้าหรือบริการแล้วและมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของลูกค้าก่อนที่จะได้รับสินค้าหรือบริการนั้น ๆ

3) ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของ โอมสเตอร์ไม่แตกต่างกัน จากการศึกษาปัจจัยอչด้านสถานที่ 5 ประเด็นได้แก่ เดินทางไป สะวาก มีป้ายบอกทาง ไม่โอมสเตอร์ ดีต่อขอข้อมูลได้สะดวก บริเวณต้อนรับเป็นสัดส่วน เห็นง่าย และมีป้ายชื่อที่พักสะอาดดูดีชัดเจน นักท่องเที่ยวจะมีระดับความพึงพอใจใกล้เคียงกับ ระดับความคาดหวัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าของ โอมสเตอร์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการด้านสถานที่จึงสามารถจัดการด้านสถานที่ได้เป็นอย่างดีตอบสนองตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวที่คาดหวัง ไว้ สดคอลล์อิงกับ Kotler and Amstrong (2002) ที่ได้อธิบายถึงความพึงพอใจว่าความพึงพอใจนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อสู่ก้าวได้รับสินค้าหรือบริการแล้วและมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของลูกค้าก่อนที่จะได้รับสินค้าหรือบริการนั้น ๆ

4) ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของโอมสเตย์แตกต่างกัน จากการศึกษาปัจจัยอย่างด้าน การส่งเสริมการตลาด 10 ประเด็น ได้แก่ ติดต่อของห้องพักผ่านอินเทอร์เน็ต ได้ ทราบข้อมูลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ทราบข้อมูลผ่านวิทยุ ทราบข้อมูลผ่านโทรศัพท์ ทราบข้อมูลผ่านแพลตฟอร์ม และรูปเล่ม ทราบข้อมูลผ่านจดหมาย มีการแนะนำบันทึกต่อ มีรายชื่อในคู่มือการท่องเที่ยวโอมสเตย์ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีเว็บไซต์แนะนำที่พักและบริการ และมีการจัดงานส่งเสริม การท่องเที่ยวประจำปี มีระดับความคาดหวังสูงกว่าระดับความพึงพอใจ โดยเฉพาะประเด็น การติดต่อของห้องพักผ่านอินเทอร์เน็ตนั้นมีเว็บไซต์แนะนำที่พักและบริการ ตลอดจนมีการ จัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวประจำปี นักท่องเที่ยวมีระดับความคาดหวังระดับมาก แต่มี ความพึงพอใจในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ Kotler and Amstrong (2002) ที่ได้อธิบาย ถึงความพึงพอใจว่าความพึงพอใจนั้นเป็น สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อลูกค้าได้รับสินค้าหรือบริการแล้ว และ มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของลูกค้าก่อนที่จะได้รับสินค้าหรือบริการนั้น ๆ โดย ที่ลูกค้าได้รับตัวก้าว่าความคาดหวังก็จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

5) ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของ โอมสเตย์แตกต่างกัน จากการศึกษาปัจจัยอย่างด้านบุคลากร 4 ประเด็น ได้แก่ เจ้าของมี สุภาพ客气ใจดี ร่างกายสะอาด เจ้าของให้บริการด้วยความเต็มใจ เจ้าของพร้อมให้บริการ ตลอดเวลา และเจ้าของบ้านมีมิตรไมตรี สุภาพอ่อนโยน พบว่าระดับความพึงพอใจสูงกว่า ระดับความคาดหวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นเจ้าของให้บริการด้วยความเต็มใจ เจ้าของ พร้อมให้บริการตลอดเวลา และเจ้าของบ้านมีมิตรไมตรี สุภาพอ่อนโยน ระดับความ คาดหวังอยู่ในระดับมากแต่ระดับความพึงพอใจไม่สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าของ โอมสเตย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการด้านบุคลากรจึงสามารถจัดการด้าน บุคลากรได้เป็นอย่างดีตอบสนองตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวที่คาดหวังไว้ สอดคล้องกับ Kotler and Amstrong (2002) ที่ได้อธิบายถึงความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ นั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อลูกค้าได้รับสินค้าหรือบริการแล้วและมีความสัมพันธ์กับความ คาดหวังของลูกค้าก่อนที่จะได้รับสินค้าหรือบริการนั้น ๆ โดยที่ลูกค้าได้รับสินค้าหรือบริการที่ลูกค้า ได้รับตรงกับความคาดหวังลูกค้าก็จะเกิดความพึงพอใจ และลูกค้าหรือบริการที่ลูกค้า ได้รับมากกว่าความคาดหวังก็จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น

6) ด้านกระบวนการให้บริการนักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการ บริการของโอมสเตย์ไม่แตกต่างกัน จากการศึกษาปัจจัยอย่างด้านกระบวนการให้บริการ 5 ประเด็น ได้แก่ การรักษาความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย มีความชำนาญให้คำแนะนำ นำช่วยเหลือได้ จัดห้องพักได้ดี และมีเครื่องมือสำหรับให้บริการที่จำเป็น นักท่องเที่ยวมี ความคาดหวังและความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

Choi and Chu (2000) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่ลูกค้าให้ความสำคัญมากและโรงเรนสร้างความพึงพอใจได้กับลูกค้าได้สูง ได้แก่ ปัจจัยเรื่องคุณภาพบริการของโรงเรน

7) ด้านลิงแวงล้อนทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการของโอมสเตเดียมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของมัลลิกา เกื้อปัญญา (2542) ซึ่งพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กัน ในทิศทางบวกในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานเสวานีย์ กันทะเสน (2547) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นไปในทิศทางบวกทุก ๆ กรณี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของนักท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พัสดุแบบโอมสเตเดียม

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของนักท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พัสดุแบบโอมสเตเดียม พบว่า

1. ด้านผู้บริโภคนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับเรื่องความสวยงามและความหลากหลาย หลากหลายเชิงวิถีชนเผ่าที่มีอยู่ในพัสดุ
2. ด้านดัชนวนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องของราคาที่พักที่เหมาะสม
3. ด้านความสะอาดสวยงาม นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องการเดินทางคมนาคม ที่สะอาด
4. ด้านการติดต่อสื่อสารนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องการติดต่อขอข้อมูล เกี่ยวกับโอมสเตเดียมและสถานที่ท่องเที่ยวทางโทรศัพท์

ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของโอมสเตเดียมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของโอมสเตเดียมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า

1. ด้านผลิตภัณฑ์บริการพบว่านักท่องเที่ยวพึงพอใจในทุกประเด็น คือ โรงเรน บ้านพักมั่นคง ที่นอนสนับสนุน/สะอาด อากาศถ่ายเทสะดวกสว่าง/ไวร์กิ้นอันดับ/กันฝน มีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอน ห้องอาบน้ำ/ห้องสุขาสะอาด กำจัดแมลงที่เป็นอันตรายแบบทึบฉัน ดูแลสภาพแวดล้อมบริเวณบ้าน พักร่วมกับเจ้าของบ้าน ได้ศึกษาเรียนรู้อุปกรณ์เชิงพาณิชย์ นี่

กิจกรรมการแสดง/บันเทิงในท้องถิ่น และมีกิจกรรมท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2. ด้านราคากลางให้บริการ โอมสเต็ย ควรจัดให้มีส่วนลดและสิทธิพิเศษ เช่น ลดราคาให้กับสมาชิก หรือขั้นชุดโปรแกรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

3. ด้านสถานที่ ควรเน้นในเรื่องป้ายชื่อที่พัก และป้ายบอกทางที่ชัดเจน สะดวกต่อการเดินทาง เพื่อความสะดวกรวดเร็วเดินทาง

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรศึกษาช่องทางในการบริการของที่พักผ่านอินเทอร์เน็ต การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ เอกสารแผ่นพับ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ การมีเว็บไซต์ของโอมสเต็ยเพื่อแนะนำที่พักและบริการ และร่วมจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวประจำปี เพื่อประชาสัมพันธ์โอมสเต็ย

5. ด้านนวัตกรรมนักท่องเที่ยวพึงพอใจในทุกเรื่อง คือเข้าของให้บริการด้วยความเด็ดขาด ความพร้อมให้บริการตลอดเวลา และความมีมิติ ไม่ตรึงสุภาพอ่อนโยนของเข้าของ ขึ้น ก็ควรที่จะรักษามาตรฐานไว้ให้คงอยู่ และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

6. ด้านกระบวนการให้บริการความมีมาตรฐานในการป้องกันอัคคีภัย ได้แก่ การติดตั้งถังดับเพลิงในตำแหน่งที่เหมาะสม พร้อมคำแนะนำในการใช้ เป็นต้น

7. ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ กล่าวคือ ให้บริการ โอมสเต็ย ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบล และที่ว่าการอำเภอจัดให้มีสถานีอนามัย และที่ทำการไปรษณีย์หน่วยย่อยไว้รองรับนักท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548. กิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ. [ออนไลน์] ได้จาก http://www.tat.or.th/activitytype.asp?acttype_id=24&id=24

กมลพิพิชญ์ ชูประทีป. 2547. ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำกัดวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

หัวยุกมล กลั่นศรีสุข. 2543. การรับรู้ข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจการเกษตรของครัวเรือนเกษตรกร ในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. รายงานการวิจัย สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสำนักเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

จิรพรรณ สุขศรีงามและคณะ. 2549. มุขย์กันดิจิทัล ส่อง : ทรัพยากรท่องเที่ยว. [ออนไลน์] ได้จาก <http://wbc.msu.ac.th/ge/0299101/suphab/tour-01.htm>

ปัญญา ชุมสืบ. 2547. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่อการบริการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ เขาแหลมหลักหมู่-หมู่ทางแม่น้ำ จังหวัดระยอง ศึกษาเฉพาะกรณีเขาเสเม็ง พ.ศ. 2546.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- มัลลิกา เกื้อปัญญา. 2542. ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ
สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาผ้ามัง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สันติชัย เอื้องประดิษฐ์. 2549. การบริหารท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพ: สามเหลี่ยมพาณิชย์.
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. 2549. ประวัติที่มาของ homestay. [ออนไลน์] ได้จาก www.homestaythai.org/page_history.php
- เสาวนีย์ กันทะแสน. 2547. ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพ
แวดล้อมและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาหมู่บ้านรวมมิตร อําเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Choi, T.Y and Chu, R. 2000. Levels of Satisfaction among Asia and Western Travellers. *International Journal of Quality & Reliability Management*:116-132.
- Kotler, P and Armstrong, G. (2002). *Principle of Management*. แปลโดย วารุณี ตันติวงศ์วนิช
และคณะ. กรุงเทพฯ: เพิร์สัน เอ็คซุเกชั่น อินโค ไซน่า.
- Macnulty, M. 2001. *Homestay and Rural Tourism in Other Countries*. *Tourism Authority of Thailand*: Bangkok. (Mimeo graphed).
- Martilla, J.A. and James, J.C. 1977. Importance-Performance Analysis. *Journal of Marketing*: 77-79

